

Opowiadanie

Brać

Tatus i jego synek szli podcieniami miejskiej ulicy, przy której znajdowały się sklepy i wielkie wystawy. Tatus niósł torbę pełną paczek i sapał ze złości mówiąc do dziecka:

- Kupiłem ci czerwony kombinezon, kupiłem ci robota, kupiłem ci zestaw piłkarzy...

Co jeszcze mam ci kupić?

- Weź mnie za rękę - odpowiedziało dziecko.

Wierzę w Kościół – katechezy o Domu Bożym dla nas cz. 116.

Sobór Watykański II niejako na nowo objawił Kościołowi konieczność misyjnego zaangażowania. W Dekrecie o działalności misyjnej Kościoła *Ad gentes* mocno podkreślono, że „Kościół pielgrzymujący jest misyjny ze swej natury, ponieważ swój początek bierze według planu Ojca z posłania Syna i z posłania Ducha Świętego”. Tym sposobem dano do zrozumienia, że zadanie nieustannej ewangelizacji rodzaju ludzkiego ma swe źródło w Bogu i w żaden sposób nie jest wymysłem Kościoła. Od najdawniejszych czasów Kościół czerpie zobowiązanie i zapal misyjny z miłości Boga do wszystkich ludzi, zgodnie z wyznaniem św. Pawła: „Albowiem miłość Chrystusa przynagła nas”. Można powiedzieć, że zasadniczym motywem misyjnego zaangażowania Kościoła jest sam Chrystus. To, czego dokonał dla zbawienia rodzaju ludzkiego, należy obwieszczać aż po krańce ziemi. Chrystus o tym mówił i do tego bardzo wyraźnie wzywał: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody”. U podstaw działalności misyjnej Kościoła jest też wyraźnie objawiona powszechność woli zbawczej Boga, Jego pragnienie, aby wszyscy ludzie doszli do poznania prawdy (por. 1 Tm 2,4) i – jak to mocno podkreślili Ojcowie Soboru – powołanie wszystkich ludzi do katolickiej jedności nowego ludu Bożego, która „jest znakiem przyszłego pokoju powszechnego i do niego się przyczynia”. Rzecz jasna, misyjne zaangażowanie Kościoła nie stanowi zagrożenia dla wolności religijnej człowieka (por. DWR 1–2) ani dla jakiegokolwiek religii w świecie. Nie oznacza też deprecjonowania wartości religii niechrześcijańskich. Ewentualne zagrożenia wiążą się z niewłaściwym sposobem urzeczywistniania dzieła ewangelizacji. Mam na myśli drogę prozelityzmu, tzn. pozyskiwania wiernych środkami i motywacją, które są sprzeczne z duchem Ewangelii; choćby znany z historii sposób: „ogniem i mieczem”. Aby na takie ścieżki nie wstąpić, trzeba pamiętać, że nakaz misyjny Chrystusa ma swe ostateczne źródło w wiecznej Miłości i że ostatecznym celem misji jest czynienie ludzi uczestnikami troistej komunii w Bogu (por. KKK 851). Nie można też zapominać, że Duch Święty jest nadrzędnym podmiotem całej misji Kościoła i że jedynie słuszną jest ewangelizacja z poddaniem się Jego prowadzeniu, tak jak postępował Jezus. To oznacza konieczność ciągłego przywoływania mocy i światła Bożego Ducha.

bp Andrzej Czaja

Rzymskokatolicka Parafia
pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Radawiu
ul. Szkolna 1, 46-048 Zębówce
nr tel. 77 421 61 44
www.parafia-radawie.pl
e-mail: parafia@parafia-radawie.pl
nr konta parafialnego:
44 8909 1029 0030 0305 5087 0001

GAZETKA PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO W RADAWIU

NR 33/2025

VI NIEDZIELA ZWYKŁA

16.02.2025

Gazetka do użytku wewnętrznego członków parafii

Jezu, chcę ufać tylko Tobie. Wszystko inne to ślepe drogi, zaułki bez wyjścia. Plevy, które wiatr rozmiata. Wszystko bowiem, co doczesne, przemija. „Przeklęty mąż, który pokłada nadzieję w człowieku i który w ciele upatruje swą siłę”. Jedno z największych napięć, jakie występują w Biblii – to napięcie między przekleństwem a błogosławieństwem. Błogosławieństwo jest tajemnicą wybrania, podczas gdy przekleństwo – to misterium odrzucenia. Chrystus jednak „wykupił nas z przekleństwa Prawa” (Ga 3,13), a przekazał we władanie błogosławieństwa i Ducha Świętego. Pokonane przez Chrystusa przekleństwo pozostaje mimo to bolesną rzeczywistością. Atak przekleństwa następuje tam, gdzie rodzi się dobro. Zadaje nieraz straszne rany, może nawet zabić – ale nie na wieki. Dlatego „jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania”. Dopiero w świetle tajemnicy Zmartwychwstania „ucieszyło się moje serce i rozradował się mój język, także i moje ciało spoczywać będzie w nadziei”. Bóg chce ratować każdego człowieka. W każdym pokłada nadzieję, bo przecież miłość „we wszystkim pokłada nadzieję” (1 Kor 13,7). Dla Boga nikt nie jest przegrany. Bóg, który nam wszystko przebaczył w swoim Synu, uczy nas, jak należy zwyciężać przekleństwo przebaczeniem i miłością. Chrzescijanin nie może już więcej złorzeczyć, lecz na wzór Jezusa błogosławić tym, którzy go oczerniają. Cóż za nagrodę mieć będziecie, jeśli „miłujecie tych, którzy was miłują”? (por. Mt 5,46). Ewangelia wprowadza nas na szczyty świętości właśnie dzięki miłości nieprzyjaciół. Błogosławcie, a nie złorzeczcie... Pokładajcie we wszystkim nadzieję. Szukajcie we wszystkim Światła... Aby nie zwątpić w Światło, człowiek potrzebuje wychowania duszy. Lepszej lekcji niż w Kazaniu na Górze nie znajdzie. Tak wielu wokół nas nieszczęśliwych ludzi, przygniecionych różnorodną troską. Przeklętych w oczach świata. Jakże często sami się za takich uważamy... Nie możemy jednak patrzeć na życie przez pryzmat nieszczęścia. Wówczas stajemy się pesymistami, malkontentami. Szukamy wokoło winnych. Czasem mamy nawet pretensje do samego Boga. I czasem od Niego odchodzimy. A mogę spojrzeć inaczej na swoje nieszczęście: przez pryzmat błogosławieństw. Mogę odkryć, że moja nędza i mój ból przyciąga wzrok miłosiernego Boga. W moim cierpieniu jest dla mnie szansa: błogosławieństwo Boga. Tak więc samotność może okazać się szczęściem, podobnie jak ubóstwo czy choroba, a także bezdomność. Uczy mnie tego Papież – człowiek ośmiu błogosławieństw. Schorowany, tak często samotny i w jakiś sposób bezdomny – i może dzięki temu cały świat staje się jego domem? Zatraskany, a ileż w nim pokoju, radości i mocy. Szczęścia. Ufność swą i nadzieję złożył bowiem w Panu. Idźmy w jego ślady.

Z darem w modlitwie – ks. Proboszcz

VI NIEDZIELA ZWYKŁA – 16.02. /kolekta parafialna na opał/

8.00 – Za + Łucję Małek.

10.30 – Int. Haliny i Eryka Gurok.

PONIEDZIAŁEK – 17.02.

17.00 – Int. wolna.

WTOREK – 18.02.

17.00 – Int. Tomasza i Wioletty Kowol.

ŚRODA – 19.02.

8.00 – Msza św. w DPS.

17.00 – Za rodziny naszej parafii noszące Szkaplerz Karmelitański.

CZWARTEK – 20.02. – Dzień Wieczystej Adoracji Najświętszego Sakramentu

8.00 – 17.00 – ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU.

17.00 – Int. Moniki i Jana Panek.

PIĄTEK – 21.02.

17.00 – Int. wolna.

SOBOTA – 22.02. – Święto Katedry św. Piotra, Apostoła

15.00 – Int. Joanny i Grzegorza Bartocha.

17.00 – Int. Edwarda Koziół.

VII NIEDZIELA ZWYKŁA – 23.02. /kolekta parafialna na opał/

8.00 – Int. Eryki Jendrzej.

10.30 – Int. wolna.

1. Podziękowania:

- za sprzątanie kościoła i obejścia, do sprzątania: **Gabriela Wojtczyk, Małgorzata Kowalska, Małgorzata Joško;**
- paniom z Zespołu *Caritas* za przygotowanie poczęstunku z okazji *Parafialnego Dnia Chorych*;
- parafianom za udział w wycieczce do Chochołowa i Zakopanego.

2. Kolekta dzisiejsza i za tydzień parafialna na opał, kolekta remontowa w lutym wyniosła 4720 zł – *Bóg zapłać* za złożone ofiary.

3. W czwartek przypada w naszej parafii *Dzień Wieczystej Adoracji Najświętszego Sakramentu*. Porządek Adoracji jest następujący:

8.00 – 10.00:	Radawie
10.00 – 12.00:	Radawka
12.00 – 14.00:	Łąka
14.00 – 16.00:	Kosice
16.00 – 17.00:	Adoracja dowolna

Zadbajmy o to, aby Pan Jezus ani przez chwilę nie był sam!

4. Wolne intencje: poniedziałek 24.02. g. 17.00, środa 26.02. g. 17.00, sobota 1.03. g. 17.00, wtorek 4.03. g. 18.00, niedziela 9.03. g. 8.00, wtorek 11.03. g. 18.00, środa 12.03. g. 18.00, środa 13.03. g. 18.00, niedziela 16.03. g. 10.30, wtorek 18.03. g. 18.00, poniedziałek 24.03. g. 18.00, wtorek 25.03. g. 18.00, czwartek 27.03. g. 18.00, piątek 28.03. g. 18.00, niedziela 30.03. g. 8.00. Proszę o ich zamawianie w zakrystii bądź telefonicznie. *Bóg zapłać* za dotychczasowe intencje i ofiary.